

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Svk/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5020200145
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:5020200145.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu Mgr. Michala Novotného a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o. z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, so sídlom Vysokoškolákov 8556/33B, 010 08 Žilina, za účasti ďalšieho účastníka: Automobilové opravovne Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a. s. so sídlom Sklabinská 20, 831 06 Bratislava, IČO: 44 855 206, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OSZP3-2020/013630-002 zo dňa 24.02.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/61/2020-162 zo dňa 20.03.2023, takto

rozhodol:

- Návrh žalobcu na prerušenie kasačného konania sa zamieťa.
- Kasačná sťažnosť žalobcu sa zamieťa.
- Žalovanému sa náhrada trov kasačného konania nepriznáva.
- Ďalšiemu účastníkovi sa náhrada trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 30S/61/2020-162 zo dňa 20.03.2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OSZP3-2020/013630-002 zo dňa 24.02.2020 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) v spojení s rozhodnutím Mesta Žilina, odbor životného prostredia (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. 17644/2019-63103/2019-OŽP-SKU zo dňa 10.12.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“). Správny súd účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Prvostupňový správny orgán, ako orgán príslušný ako príslušný orgán štátnej správy v zmysle § 2 písm. f) zákona č. 416/2001 Z. z. a § 69 písm. d) a f) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z. z.“) prvostupňovým rozhodnutím vydal žiadateľovi Automobilové opravovne Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a. s. (ďalší účastník) súhlas na výrub 4 ks dreviny druhu breza (*Betula pendula*) s obvodmi kmeňov 105 cm, 68 cm, 132 cm a 71 cm nameraných 130 cm nad zemou, rastúcich na parc. č. XXXX/XX k. ú. C. X., ktorý je vo vlastníctve žiadateľa. Súčasne v rozhodnutí v súlade s § 82 ods. 12 zákona č. 543/200 Z. z. určil podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny. Prvostupňový správny orgán sa vyjadril k pripomienkam, ktoré vzniesol žalobca v podaní zo dňa 08.11.2019, ktorým potvrdil svoju účasť v tu prejednávanom výrubovom konaní. Pri obhliadke bolo zistené, že predmetné dreviny rastú v tesnej

blízkosti chodníka (0,5 m), kde koreňový systém viditeľne narúša jeho štruktúru. Vplyvom blízkosti rastu k chodníku boli dreviny v minulosti orezávané, v miestach rezu vznikajú hnilobné procesy. Z tohto dôvodu majú dreviny zníženú fyziologickú a estetickú hodnotu v rozmedzí 26-60%. Navyše sa na predmetnom pozemku plánuje stavebná činnosť, dreviny by tvorili priamo prekážku pri stavebných prácach, prípadne by boli týmito prácami ťažko poškodené a nemali by perspektívu ďalšieho rastu. Správny orgán posúdil ekologické a estetické funkcie drevín ako aj funkciu a význam drevín pre životné prostredie, preto rozhodol o súhlase s ich výrubom. Náhradná výsadba je primeraná vzhľadom k tomu, že dreviny budú nahradené väčším počtom drevín (3 ks drevín druhu borievka - *Juniperus communis* a 4 ks drevín druhu borovica - *Pinus mugo*) na pozemku č. XXXX/XX k. ú. C. X., kde si budú môcť plniť svoje funkcie. Správny orgán vyčíslil spoločenskú hodnotu jednotlivých vyrubovaných drevín v zmysle vyhlášky č. 24/2003, ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z. a v celkovej spoločenskej hodnote vo výške 2 313,36 eur. Účastníkom konania bolo v súlade s ust. § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „Správny poriadok“) umožnené vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie pred vydaním rozhodnutia. Účastníci konania nemali pripomienky k podkladom pred vydaním rozhodnutia.

3. Žalobca voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie, ktoré žalovaný tu preskúmaným rozhodnutím zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalobcovi nebolo odopreté právo k informáciám, účasti na rozhodovacom procese, ani prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia. Prvostupňový správny orgán listom zo dňa 13.11.2019 dal možnosť účastníkom konania oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, oboznámil ich aj s právom, ktoré majú ako účastníci konania v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku a možnosťou vyjadrenia sa ku kompletnému spisovému materiálu, ktorý bude slúžiť k vydaniu predmetného rozhodnutia. Žalobca bol riadne a včas upovedomený o možnosti uplatniť svoje právo nahliadnuť do kompletného administratívneho spisu a vyjadriť sa tak k podkladom, ktoré budú slúžiť k vydaniu predmetného rozhodnutia. Žalovaný uviedol, že aby sa účastník konania mohol vyjadriť k podkladom, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu a následne prípadne navrhnúť doplnenie daných podkladov, musí sa s nimi účastník oboznámiť. S poukazom na ust. § 23 Správneho poriadku žalovaný konštatoval povinnosť správnych orgánov povoliť účastníkovi konania nazrieť do podkladov, z ktorých bude správny orgán vychádzať pred vydaním samotného rozhodnutia. S týmito podkladmi má účastník konania právo sa oboznámiť formou nahliadnutia do administratívneho spisu a vyjadriť sa k nim. Ak sa účastník konania aktívne nepodieľa na rozhodovacom procese a nevyužije svoje právo nahliadnutia do spisu, ale svoje aktívne správanie zúži len na vyžiadanie si informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z., je pochopiteľné že takýto účastník konania nemusí mať všetky podklady, ktoré budú slúžiť k vydaniu rozhodnutia, najmä ak takáto žiadosť bola doručená v čase pred ukončením zhromažďovania podkladov. S poukazom na ust. § 4 ods. 2 Správneho poriadku mal za to, že ak by žalobcovi prvostupňový správny orgán zaslal kópiu administratívneho spisu, bola by porušená zásada rovnosti účastníkov konania, ak by ho zaslal všetkým, bola by porušená zásada hospodárnosti a rýchlosti konania podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku. Pokiaľ žalobca argumentoval rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 1Sžp/11/2013, žalovaný poukázal na z neho vyplývajúci právny záver, že nahliadnutie do spisu je najefektívnejšou formou oboznamovania účastníka s podkladmi rozhodnutia. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozhodnutie sp. zn. 1Sžp/12/2013, žalovaný konštatoval, že v danom prípade bolo riešené chybné doručovanie písomností a niektoré podklady rozhodnutia boli zadovážené dodatočne, čo nebol prípad tohto administratívneho konania. Rozsudok sp. zn. 3Sžo/220/2010 riešil umiestnenie stavby a doloženie podkladu, s ktorým správny orgán účastníkov konania neoboznámil. Pokiaľ žalobca argumentoval citáciou z rozhodnutia sp. zn. 10Sžp/38/2013, táto citácia bola z obsahu odvolania a nie názor odvolacieho súdu. Žalobcu neoboznamoval s obsahom podaného odvolania, lebo bolo podané z jeho strany.

4. Správny súd vyhodnotil žalobnú námietku nepreskúmatelnosti rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov ako nedôvodnú. Aj keď správny orgán poukazoval aj na ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku, v zmysle ktorého správny orgán povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, je tento poukaz súvisiaci s ust. § 23 ods. 1 Správneho poriadku, ktoré sa týka nazerania do spisov vrátane robenia odpisov a výpisov z nich a poskytovania kópií spisov, teda ide o jeden zo spôsobov, ako sa účastník administratívneho konania alebo zúčastnená osoba oboznamujú s podkladmi rozhodnutia. Správny orgán sa s námietkou neposkytnutia kópie celého spisového materiálu (navyše v elektronickej podobe) náležite vysporiadal, pričom riadne sa vysporiadal aj s aktuálne platnou judikatúrou v tejto oblasti.

5. Správny súd skonštatoval, že rozsah a obsah prieskumu žalobou napadnutého rozhodnutia je striktno vymedzený dôvodmi nezákonnosti uplatnenými žalobcom v správnej žalobe. Všeobecná námietka nezákonnosti, obsahujúca tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie je v rozpore so zákonom, alebo že orgán verejnej správy porušil, resp. nedodrжал procesné ustanovenia bez konkrétnej skutkovej a právnej argumentácie vzťahujúcej sa k preskúvanému konkrétnemu prípadu žiadny priestor takémuto prieskumu nedáva, a preto musí byť vyhodnotená ako nedôvodná. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky je súd (rovnako tak aj orgán verejnej správy) povinný zodpovedať len taký argument, ktorý sa týka veci a je zároveň konkrétny (t. j. formulovaný dostatočne jasným spôsobom). Za relevantný možno podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu (napr. vo veciach Hiro Balani v. Španielsko, § 28; Bochan v. Ukrajina, § 84; Krasulya v. Rusko, § 52) považovať taký argument, ktorý ak by bol vyhodnotený ako „opodstatnený“ (vecne správny), mal by vplyv na výsledok rozhodnutia vo veci. Len na okraj správny súd podotýka, že to, že je námietka relevantná a konkrétna, ešte nesvedčí aj o „opodstatnenosti“ (well-founded), resp. vecnej správnosti argumentu. Posúdenie „opodstatnenosti“ inak relevantnej a konkrétnej námietky musí byť však predmetom úvah orgánu verejnej správy (resp. súdu).

6. Správny súd vychádzajúc z nasledovných úvah vyhodnotil ako nedôvodnú žalobnú námietku žalobcu o porušení jeho procesného práva ako účastníka konania v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku, ktoré malo spočívať v tom, že orgán verejnej správy prvého stupňa nedal žalobcovi podklady prvostupňového rozhodnutia na základe jeho požiadavky, ktoré žiadal doručiť v elektronickej podobe do jeho elektronickej schránky, a teda že postupoval v rozpore s § 23 ods. 1 Správneho poriadku a čl. 4 ods. 1 písm. b) Aarhuského dohovoru. Namietal tiež, že mu bolo odopreté procesné právo ako účastníkovi konania a s ním úzko súvisiacim právom na priaznivé životné prostredie podľa čl. 44 Ústavy Slovenskej republiky a právom na spravodlivý proces vychádzajúceho z Ústavy Slovenskej republiky. Za podstatné považuje správny súd to, že žalobcovi rozhodujúci prvostupňový orgán oznámil, a to miesto a čas konania ohliadky listom č. 17644/2019-59671/2019- OŽP-SKU zo dňa 13.11.2019, žalobcovi doručeným dňa 19.11.2019, v ktorom uviedol, že vo veci prebehne ústne pojednávanie a ohliadka na mieste samom, pričom na ústnom pojednávaní bude prerokovaná žiadosť, pripomienky a námietky účastníkov konania. Poučil žalobcu o možnosti nahliadnuť do administratívneho spisu, vyjadriť sa k podkladom administratívneho konania ako aj navrhnúť ich doplnenie. Súčasne poučil žalobcu, že vyjadrenie (námietky) je potrebné uplatniť do troch dní od uskutočnenia ústneho pojednávania. Avšak žalobca toto právo na základe vlastného rozhodnutia nevyužil, navyše jeho realizáciu podmienil splnením povinnosti orgánu verejnej správy doručiť mu administratívny spis v elektronickej podobe. Žalobca tým, že nevyužil možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, nielenže neprejavil aktívny postoj a skutočný záujem na výsledku konania, ale sám vytvoril prekážku pre plynulé konanie bez prietahov a jeho účasť na ochrane životného prostredia sa tak efektívne nenaplnila.

7. Správny súd ďalej uviedol, že poukaz žalobcu na odôvodnenie rozhodnutia NS SR sp. zn. 10Sžp/3/2013 zo dňa 21.08.2013 k tam rozhodovanej veci, že povinnosť správneho orgánu uvedenú v § 33 Správneho poriadku nemožno v nijakom prípade nahrádzať poukazovaním na práva účastníka podľa § 23 ods. 1 až 4 Správneho poriadku, nebol v preskúvanej veci namieste. V preskúvanej veci správny orgán si splnil svoju povinnosť a oznámil účastníkom konania, že sú zhromaždené podklady pre rozhodnutie a že môžu podať svoje námietky v stanovenej lehote, ako aj sa zúčastniť pojednávania a nazrieť do administratívneho spisu. Žalobcovi teda nebolo upreté právo podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Napokon ustanovenie § 17 ods. 1 písm. c) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánu verejnej moci (Zákon o e-Governmente) výslovne upravuje výnimku z výkonu verejnej moci elektronicke, teda nemá povinnosť elektronickej komunikácie, ak ide o úkony v konaní o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach osôb, ktoré spočívajú v práve nazerania do spisov.

8. V bode 24 správny súd uviedol, že nezistil ani porušenie zásad uplatňovaných v správnom konaní, a to tvrdené porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, keď žalovaný neupovedomil žalobcu o skončení dokazovania v odvolacom konaní. Správny súd má za to, že keď prebral žalovaný skutkový stav veci v čase vydania rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ku ktorému pristúpilo len odvolanie, nebol povinný oznamovať skončenie dokazovania ani dávať možnosť žalobcovi navrhovať nové dôkazy, keď potreba týchto úkonov nevyplývala z odvolania samotného. V odvolaní samotnom bola spornou len právna otázka, nie skutková, ktorú by bolo potrebné riešiť osobitne

novým dokazovaním. Z postojov žalobcu vyplýva, že spochybňuje procesný postup administratívneho konania, avšak jeho postoj v dôsledku formalistických a nekonkrétnych, všeobecných námietok v zásade vyvoláva predĺženie konania a oddialenie meritórných rozhodnutí, čo nemôže byť cieľom relevantnej právnej úpravy, najmä Aarhuského dohovoru. Primárnym cieľom tejto právnej úpravy je ochrana životného prostredia a umožniť verejnosti účinne participovať na zachovaní priaznivého životného prostredia prostredníctvom prístupňovania informácií v oblasti životného prostredia, zabezpečenia účasti verejnosti na rozhodovacom procese a jej prístupe k spravodlivosti vo veciach životného prostredia, avšak táto ochrana životného prostredia musí mať skutočný obsah a nielen jej formálne dovolávanie sa. Je dôležité si uvedomiť, že v posudzovanom prípade bol zásah do dreviny nevyhnutný, nakoľko sa nachádzala pod elektrickým vedením, do ktorého zasahovala. Už samotná uvedená skutočnosť odôvodňovala vydanie súhlasného rozhodnutia, pričom vzhľadom na druh dreviny a jej dosahovanú výšku je zrejme, že išlo o drevinu nevhodnú na výsadbu pod elektrické vedenie a teda závery správnych orgánov boli vecne správne.

9. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ uviedol, že správny súd svojou rozhodovacou činnosťou prenáša nedostatky na strane štátu na sťažovateľa. Preskúmané rozhodnutie je nepreskúmateľné a nepochopiteľné do tej miery, že sťažovateľ mohol v správnej žalobe použiť len tie argumenty, ktoré uviedol. Namietal, že preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím nespĺňajú zákonné minimálne požiadavky na rozhodnutie podľa § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

10. Sťažovateľ bol toho názoru, že jeho odvolacia námietka bola relevantná (t. j. týkajúca sa veci) a zároveň konkrétna (t. j. formulovaná dostatočne jasným spôsobom). Za relevantný je možno považovať taký argument, ktorý, ak by bol vyhodnotený ako opodstatnený (vecne správny), mal by vplyv na výsledok rozhodnutia vo veci. S námietkami takéhoto charakteru je povinný sa orgán verejnej správy (ako aj súd) vysporiadať. Správny orgán nenaplnil tieto podmienky vo vzťahu k odôvodneniu správneho orgánu a správny súd nesprávne právne posúdil nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia.

11. Sťažovateľ uviedol, že je voči nemu vedená systematická diskriminačná kampaň štátu, ktorá smeruje k tomu, že environmentálne spolky sú vystavované štátnej šikane. Vo vzťahu k správne mu súdu namietal, že tento svojou činnosťou zabraňuje prístupu k spravodlivosti nielen v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj v zmysle článku 9 Aarhuského dohovoru, ktorý je v zmysle článku 7 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky súčasťou tak slovenského právneho poriadku, ako aj právneho poriadku Európskej únie a to tým, že sa správny žalobami sťažovateľa zaoberá povrchno, predpojata a namiesto prieskumu zákonnosti napadnutých rozhodnutí skúma činnosť sťažovateľa a konvaliduje nezákonnosť rozhodnutí správnych orgánov. Poukázal na rozhodnutie kasačného súdu sp. zn. 1Sžk/8/2020 a sp. zn. 7Sžik/3/2017.

12. Sťažovateľ uviedol, že „konaním súkromného investora a konaním stavebného úradu nastal stav reálne ohrozujúci životné prostredie“, má povinnosť urobiť primerané preventívne opatrenia a obrátiť sa v tomto smere na príslušný štátny orgán. Správny súd nesprávne právne posúdil žalobnú námietku nedostatočného odôvodnenia, a to vo vzťahu k právu na realizáciu výrubu. Správny orgán má povinnosť porovnávať a vyvažovať vlastnícke právo žiadateľa, ktoré obsahuje aj právo nakladať s majetkom, s právom na priaznivé životné prostredie, ktoré patrí celej verejnosti. Takéto vyvažovanie práv však v priebehu správneho konania neprebehlo a to, že správny súd predmetný postup správneho orgánu nezhliadol ako nezákonný, je nesprávnym právnym posúdením veci. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok kasačného súdu sp. zn. 10Sžo/74/2016, v zmysle ktorého len samotný záujem žiadateľa na výrub stromov nie je dostatočným dôvodom na vydanie povolenia. Poukázal tiež na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-416/10, v zmysle ktorého sa má ekonomický záujem podriaďovať záujmu environmentálnemu.

13. Sťažovateľ namietal nesprávne právne posúdenie správneho súdu vo vzťahu k neposkytnutiu kópie administratívneho spisu na základe žiadosti sťažovateľa. Namietal, že právo/povinnosť podľa § 33 Správneho poriadku nemožno nahradiť odkazom na § 23 ods. 1, 4 Správneho poriadku, tak ako to urobil správny orgán, keďže ide o dve rôzne ustanovenia, z ktorých vyplývajú dve obsahovo rôzne práva účastníkom konania. Namietal porušenie § 3 ods. 4 Správneho poriadku, podľa ktorého musí

správny orgán postupovať takým spôsobom, aby zbytočne nezaťažoval účastníkov konania. Namiesto odoslania elektronickej správy musí účastník konania prísť osobne do sídla správneho orgánu a nafotiť alebo nakopírovať dokumenty, ktoré správny orgán vytlačil z elektronickeho spisu, čo možno chápať ako porušenie článku 3 Aarhuského dohovoru. Správny orgán si zamieňa informovanie verejnosti ako takej a informovanie účastníka konania, pričom nezohľadňuje postavenie verejnosti ako subjektu sui generis. Správny súd tiež nesprávne právne posúdil aj nezaslanie podkladov, na základe ktorých bol povolený výrub, ako informácií o životnom prostredí. Podaním žiadosti podľa článku 4 Aarhuského dohovoru sťažovateľa vznikol právny nárok na zaslanie týchto podkladov. V tomto smere namietal porušenie čl. 37, čl. 41 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie. Namietal tiež porušenie práva verejnosti v zmysle č. 44 a 45 Ústavy Slovenskej republiky.

14. Správny súd podľa sťažovateľa naznačoval formalistické uplatňovanie práva. Naznačovanie takýchto záverov spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu, v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia kasačného súdu sp. zn. 1Sžk/8/2020, sp. zn. 7Sžik/3/2017 a tiež na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 522/2021.

15. V závere kasačnej sťažnosti, s ohľadom na tvrdenú absenciu eurokonformného výkladu a aplikácie práva v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z., smernice EIA a Aarhuského dohovoru zo strany správnych orgánov ako aj súdov, požiadal kasačný súd, aby sa podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie obrátil na Súdny dvor Európskej únie s otázkou cit.: „a. „Či samotné vyžadovanie informácií v konaniach vo veciach životného prostredia je zneužívaním práva, ktoré priznáva Aarhuský dohovor verejnosti a zaväzuje Slovenskú republiku ako stranu dohody“.

16. Žalovaný sa k obsahu kasačnej sťažnosti nevyjadril.

17. Ďalší účastník sa k obsahu kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 18.07.2023 a navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

18. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov, ktorými bol viazaný (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

19. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Mesta Žilina vo veci žiadosti ďalšieho účastníka o súhlas s výrubom 4 ks drevín druhu breza (*Betula pendula*) s obvodmi kmeňov 105 cm, 68 cm, 132 cm a 71 cm nameraných 130 cm nad zemou, rastúcich na pozemku vo vlastníctve ďalšieho účastníka.

20. Kasačný súd mal z obsahu súdneho, ako aj pripojeného administratívneho spisu žalovaného mal za preukázané, že:

- ďalší účastník žiadosťou doručенou prvostupňovému správne mu orgánu dňa 04.11.2019 požiadal o vydanie súhlasu na výrub 4 ks dreviny breza (*Betula pendula*) v súlade s § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z., ktorú odôvodnil kolíziou plánovaného investičného zámeru vlastníka pozemku v existujúcom areáli automobilových opravovní;

- prvostupňový správny orgán v súlade s ust. § 82 ods. 7 zákona č. 543/2002 Z. z. oznámil dňa 05.11.2019 na svojej internetovej stránke začatie konania tohto konania a určil lehotu 5 dní na doručenie potvrdenia záujmu;

- sťažovateľ podaním (e-mail) zo dňa 08.11.2019 potvrdil záujem byť účastníkom v štyroch výrubových konaniach, vrátane tu prejednávaného. Bez ďalšej špecifikácie výrubového konania vyjadril preferenciu odbornej starostlivosti o drevinu pred jej úplným vyrúbaním, žiadal predložiť analýzu súčasného výskytu a stavu drevín, zhodnotenie ich ekologického, krajnotvorného, estetického a kultúrohistorického významu, návrhy rámcových opatrení týkajúcich sa starostlivosti o dreviny, zoznam a vymedzenie pozemkov vhodných na náhradnú výsadbu, katastrálnu mapu s územným priemetom výskytu drevín a pozemkov vhodných na náhradnú výsadbu, výpočet spoločenskej hodnoty podľa príslušnej vyhlášky; ako dôkaz navrhol zabezpečiť / realizovať: - dokument starostlivosti o dreviny, - dendrologický alebo

fytopatologický posudok preukazujúci zlý stav drevín, respektíve, že sa účel výrubu nedá dosiahnuť starostlivosťou a údržbou dreviny a vyčíslujúci ich spoločenskú hodnotu, - tabuľku spoločenskej hodnoty drevín určených na výrub spolu s uvedením použitých prirážkových indexov a krátkou poznámkou korešpondujúcou so slovným zdôvodnením opodstatnenosti výrubu, - rozhodnutie zo zisťovacieho konania, respektíve metodické usmernenie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ak nie je dôvodom výrubu zlý zdravotný stav drevín a bolo potrebné vykonať posudzovanie vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z., - projektovú dokumentáciu a mapové podklady, na základe ktorých sa žiada o výrub v prípade stavebných zámerov, rekultivačných opatrení, zámerov vrátiť pôvodný charakter pozemku a pod. v zmysle § 3 ods. 4, 5 zákona č. 543/2002 Z. z. Rovnako bez uvedenia konkrétneho čísla výrubového konania sa vyjadril, že sa ústneho prejednávania nezúčastní a požiadal o zápisnicu s prípadnými ďalšími relevantnými podkladmi rozhodnutia;

- prvostupňový správny orgán následne listom zo dňa 13.11.2019 oznámil účastníkom konania začatie konania a súčasne na deň 27.11.2019 nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnou ohliadkou; sťažovateľovi bolo toto oznámenie doručené elektronicky dňa 26.11.2019;
- sťažovateľ sa ústneho pojednávania spojeného s miestnou ohliadkou nezúčastnil, túto skutočnosť avizoval už vo svojom podaní zo dňa 08.11.2019;
- rozhodnutím zo dňa 10.12.2019 prvostupňový správny orgán vydal prvostupňové rozhodnutie - súhlas na výrub 4 ks drevín druhu breza, súčasne určil podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny (uskutočnenie výrubu drevín na vlastné náklady ďalšieho účastníka, v čase vegetačného kludu, s ohľadom na druhovú ochranu chránených živočíchov, po nadobudnutí právoplatnosti stavebného povolenia, po vyznačení drevín a po právoplatnosti príslušného súhlasu) a zároveň uložil ďalšiemu účastníkovi náhradnú výsadbu 3 ks drevín druhu borievka (*Juniperus communis*) a 4 ks drevín druhu borovica (*Pinus mugo*);
- odvolanie sťažovateľa žalovaný preskúmaným rozhodnutím potvrdil a zamietol prvostupňové rozhodnutie zo dňa 10.12.2019.

21. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. v znení účinnom ku dňu právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia (28.02.2020) na výrub dreviny sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody, ak tento zákon neustanovuje inak. Súhlas na výrub dreviny sa môže v odôvodnených prípadoch vydať len po posúdení ekologických a estetických funkcií dreviny a vplyvov na zdravie človeka a so súhlasom vlastníka alebo správcu, prípadne nájomcu, ak mu takéto oprávnenie vyplýva z nájomnej zmluvy, pozemku, na ktorom drevina rastie, ak žiadateľom nie je jeho vlastník, správca alebo nájomca a po vyznačení výrubu dreviny.

22. Podľa § 48 ods. 1 prvá veta časť pred bodkočiarkou cit. zákona orgán ochrany prírody uloží žiadateľovi v súhlase na výrub dreviny povinnosť, aby uskutočnil primeranú náhradnú výsadbu drevín na vopred určenom mieste, a to na náklady žiadateľa.

23. Podľa § 82 ods. 7 cit. zákona orgán ochrany prírody je povinný zverejniť na svojej internetovej stránke informáciu o začatí každého správneho konania, v ktorom môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny chránené týmto zákonom okrem konaní podľa odseku 8, a to najneskôr do troch pracovných dní od začatia konania; súčasťou uvedenej informácie je údaj o lehote, ktorú určil na doručenie potvrdenia záujmu byť účastníkom v začatom správnom konaní podľa odseku 3, ktorá nesmie byť kratšia ako päť pracovných dní od zverejnenia informácie.

24. Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku v znení účinnom ku dňu právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia (24.02.2020) správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

25. Podľa § 23 ods. 1 cit. zákona, účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazeráť do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

26. Podľa § 33 ods. 2 cit. zákona, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

27. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi správneho súdu, ako boli formulované v odôvodnení napadnutého rozsudku. Aj podľa názoru kasačného súdu preskúmané a prvostupňové rozhodnutia boli odôvodnené dostatočne, jasne a zrozumiteľne a žalobcoví nič nebránilo formulovať žalobné body dostatočne určito a nielen formálne. V konkrétnostiach kasačný súd konštatuje, že z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu jasne vyplýva správna úvaha opierajúca sa v prvom rade o zistenia odborného pracovníka získané formou miestnej ohliadky, že predmetná drevina má s ohľadom na už vyššie uvádzané skutočnosti zníženú fyziologickú a estetickú hodnotu. Z obsahu prvostupňového správneho rozhodnutia je zrejмый skutkový stav, sú tam uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako bola použitá správna úvaha pri hodnotení predpisov, na základe ktorých rozhodoval. K preskúmanému rozhodnutiu kasačný súd uvádza, že žalovaný sa v dostatočnej miere a zrozumiteľným spôsobom zaoberal odvolacími námietkami sťažovateľa, ktoré spočívali v tom, že sťažovateľovi neboli požadované informácie poskytnuté prvostupňovým správnym orgánom, ale boli mu poskytnuté podľa zákona č. 211/2000 Z. z. inou organizačnou zložkou Mesta Žilina po vydaní prvostupňového rozhodnutia. Obe napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade s ust. § 46 a § 47 ods. 1 až 5 a vo svojich odôvodneniach zrozumiteľne uvádzajú konkrétne dôvody, na základe ktorých bol vydaný súhlas na výrub predmetných drevín.

28. Pokiaľ sťažovateľ poukazoval na rozsudok sp. zn. 10Sžo/74/2016, v ňom je prejednávaná vec mala iný skutkový stav: jednalo sa o výrub 65 stromov a 17 kríkových porastov, ktoré plnohodnotne slúžili svojmu účelu, mali určenú priaznivú indexáciu, teda boli v dobrom stave. Okrem toho tieto dreviny tvorili jeden z posledných mestských parkov v danom meste s tým, že náhradná výsadba na streche plánovaných podzemných garáží by mala zanedbateľný prínos, keďže priestor by nebol verejne prístupný a neboli by naplnené funkcie parku v takej miere ako predtým. V tu prejednávanej veci boli predmetné dreviny (4 ks) na základe šetrenia vykonaného na miestnej ohliadke (ktorej sa sťažovateľ nezúčastnil) zhodnotené odborným zamestnancom prvostupňového správneho orgánu so záverom, že majú zníženú fyziologickú a estetickú hodnotu v rozmedzí od 26 do 60%, rastú v tesnej blízkosti chodníka (0,5 m), ich koreňový systém viditeľne narúša jeho štruktúru a vplyvom predchádzajúcich orezov na nich vznikajú hnilobné procesy. Odborný pracovník vykonal výpočet spoločenskej hodnoty predmetnej dreviny, pričom zohľadnil prírážkový index za krátkovekosť, poškodenie a zníženú fyziologickú hodnotu dreviny.

29. Rovnako sa prvostupňový správny orgán riadne a zrozumiteľne vysporiadal aj s požiadavkami sťažovateľom uplatnenými v podaní zo dňa 08.11.2019. Na tomto mieste je potrebné konštatovať, že práve toto podanie sťažovateľa sa javí ako formalistické, všeobecné, nereagujúce sa konkrétny skutkový stav v prejednávanej veci. Požiadavky sťažovateľa v ňom uvedené sú formulované tak, aby sa hodili na viaceré skutkové situácie a nereflektujú skutkovú situáciu zistenú v konkrétnej veci (napr. sťažovateľ vôbec nereagoval na zistenie, že zdravotný stav drevín je zlý, ale vzniesol všeobecnú požiadavku na doplnenie rozhodnutia zo zisťovacieho konania, respektíve metodického usmernenia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky v prípade, ak nie je dôvodom výrubu zlý zdravotný stav drevín). Aj z uvedeného podania je zrejмый formalistický prístup sťažovateľa k správne konaniu.

30. Napriek vágnosti vyjadrenia sťažovateľa zo dňa 08.11.2019 správny orgán tieto požiadavky vyhodnotil. Vypracovanie dokumentu starostlivosti o dreviny vo výrubovom konaní nepovažoval za potrebné, nakoľko bola jasne dokázaná opodstatnenosť výrubu predmetnej dreviny v zmysle platných právnych predpisov v oblasti ochrany prírody a uskutoční sa aj náhradná výsadba, k požiadavke doloženia dendrologického a fytopatologického posudku uviedol, že pracovník orgánu ochrany prírody je odborne spôsobilý a dostatočne skúsený s príslušným vzdelaním na to, aby posúdil fyziologický stav dreviny, ako aj jej vplyv na okolie; požadovanie predloženia dendrologického a fytopatologického posudku vo vzťahu k príslušnej drevine by bolo navyše neefektívne z hľadiska zásad hospodárnosti a rýchlosti konania. Tabuľka s výpočtom spoločenskej hodnoty dreviny bola obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia s vyčíslením spoločenskej hodnoty dreviny v sume 2 313,36 eur. Doloženie rozhodnutia zo zisťovacieho konania, respektíve usmernenie a tiež doloženie projektovej dokumentácie nebolo rovnako vyhodnotené ako opodstatnené, nakoľko dôvod výrubu spočíval v zistení, že drevina mala zníženú fyziologickú a estetickú hodnotu a bola v minulosti nevhodne vysadená v tesnej blízkosti chodníka. Pokiaľ išlo o mapové podklady, tieto tvorili prílohu žiadosti na výrub dreviny a pre správny orgán boli postačujúce na to, aby bola drevina identifikovaná v teréne. Vo vzťahu k uvedeným záverom prvostupňového správneho orgánu sťažovateľ nevzniesol žiadnu konkrétnu odvoláciu, žalobnú ani sťažovateľskú námietku.

31. Pokiaľ sa sťažovateľ v kasačnej sťažnosti snažil naznačiť, že vydaniu prvostupňového rozhodnutia nepredchádzalo informovanie verejnosti, takáto námietka nemá oporu v administratívnom spise, z ktorého vyplýva, že prvostupňový správny orgán riadne splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 82 ods. 7 zákona č. 543/2002 Z. z.

32. K sťažovateľom namietanému neposkytnutiu kópie administratívneho spisu kasačný súd uvádza, že z obsahu administratívneho spisu nevyplýva konkrétne špecifikovaná žiadosť sťažovateľa o zaslanie kópie administratívneho spisu. V podaní zo dňa 08.11.2019 sťažovateľ oznámil prvostupňovému správne mu orgánu, ktorým potvrdil účasť v 4 výrubových konaniach, uviedol, že sa nezúčastní miestnych ohliadok spojených s ústnym pojednávaním s tým, že zápisnicu z miestnej ohliadky s prípadnými ďalšími relevantnými podkladmi rozhodnutia požiadal zasláť na e-mailovú adresu, alebo do elektronickej schránky. Takto formulovanú žiadosť nemožno chápať ako žiadosť o vyhotovenie a preposlanie kópie administratívneho spisu. Ďalším podaním sťažovateľa v administratívnom konaní bolo až odvolanie zo dňa 01.01.2020, ktorým sťažovateľ prvostupňovému správne mu orgánu vyčítal, že tento nevyhovel jeho žiadosti o zaslanie kópie spisu. Ako už kasačný súd uviedol vyššie, z obsahu administratívneho spisu takáto žiadosť nevyplýva. Jeho sťažnostná námietka ohľadom nezaslania kópie administratívneho spisu je tak plne nedôvodná.

33. Je pravda, že prvostupňový správny orgán sťažovateľovi na jeho žiadosť nedoručil zápisnicu z miestnej ohliadky, o ktorú požiadal vo vyjadrení zo dňa 08.11.2019. K tomu kasačný súd poukazuje (§ 464 ods. 1 SSP) na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) sp. zn. 6Svk/34/2023, ktorý sa zaoberal obdobnou právnou vecou totožného sťažovateľa (iné zo 4 výrubových konaní, v ktorých sťažovateľ potvrdil svoju účasť podaním zo dňa 08.11.2019). Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením a pri vyhodnocovaní konkrétnych (totožných) sťažnostných námietok naň poukazuje. Najvyšší správny súd v tomto rozsudku uviedol, že podstata využitia procesných práv nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov v priebehu správneho konania (čo je vlastne konkretizáciou zásady plynúcej z § 3 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého sú správne orgány povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy) spočíva v získaní prehľadu o všetkých doterajších procesných úkonoch správneho orgánu tak, aby na základe získaných poznatkov (s výnimkou tých, na ktoré dopadajú účinky napríklad zákona č. 185/2015 Z. z.) a podľa vlastnej úvahy mohol účastník konania využívať ďalšie jemu prislúchajúce procesné práva predpokladané príslušným procesným právnym predpisom, predovšetkým právo navrhovať dôkazy a právo vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia i k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti však neuviedol, v čom postup správneho orgánu pre sťažovateľa predstavoval tak závažné pochybenie odôvodňujúce zrušenie správne u žalobou napadnutého rozhodnutia založené výlučne len na tomto dôvode, rovnako ako neuviedol ani žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by mali za následok ohrozenie životného prostredia. Najvyšší správny súd zároveň zdôrazňuje, že nemožno prehliadnúť aj okolnosti a špecifiká prejednávanej veci, pričom podstatný podklad pre vydanie rozhodnutia predstavovala samotná žiadosť navrhovateľa (ďalšieho účastníka konania) vrátane príloh (obrazové a grafické zobrazenie miesta výrubu a výpis z listu vlastníctva), ďalej oznámenie o začatí konania zo dňa 13.11.2019 a zápisnica z miestnej ohliadky, pričom podstatný obsah relevantných podkladov bol vnesený do odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktoré bolo sťažovateľovi riadne doručené, a teda mal možnosť sa s ním riadne oboznámiť. Zároveň prvostupňový správny orgán oznámil účastníkovi konania (teda aj sťažovateľovi) začatie konania vo veci vydania súhlasu na výrub drevín spojeného s ústnym pojednávaním a miestnou ohliadkou, ktorej sa sťažovateľ nezúčastnil; súčasne prvostupňový správny orgán v príslušnom oznámení poučil účastníkov konania o práve oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, vyjadriť sa k nim, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie a rovnako ich poučil o možnosti nahliadnutia do podkladov v stanovenom mieste a čase. Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľovi bola riadne poskytnutá procesná možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a pokiaľ túto možnosť sťažovateľ nevyužil, nemožno to považovať za procesné pochybenie na strane správneho orgánu. V tomto smere teda postup plynúci z § 33 ods. 2 Správneho poriadku bol plne dodržaný. Možno tiež poukázať na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 18. augusta 2023, sp. zn. III. ÚS 408/2023, bod 13, podľa ktorého cit.: „ (...) ak ide o chyby rozhodnutia odstrániteľné výkladom, napr. s prihliadnutím na celkový obsah rozhodnutia, obsah spisu alebo na úkony správnych orgánov a

účastníkov, v dôsledku čoho nebudú ďalej existovať pochybnosti o význame rozhodnutia, nie je dôvod na jeho zrušenie, ktoré by neúčelne predlžovalo konanie a oddaľovalo nastolenie právnej istoty (I. ÚS 71/2022, rozsudky Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 1Afs/38/2006 a 6Ads/17/2013). V správnom súdnictve platí, že rozhodnutie sa nezrušuje len pre zopakovanie procesu a odstránenie formálnych väd, ktoré nemôžu privodiť vecne iné či pre účastníka výhodnejšie rozhodnutie (R 122/2003, I. ÚS 71/2022).“.

34. Najvyšší správny súd vyhodnotil ako nedôvodné aj námietky sťažovateľa smerujúce proti odôvodneniu rozsudku správneho súdu. Pokiaľ sťažovateľ všeobecne namietal, že sa voči nemu vedie diskriminačná kampaň štátu a je šikanovaný, kasačný súd k tomu uvádza, že vo všeobecnosti nie je vylúčená jeho aktívna žalobná legitímácia v správnych súdnych konaniach týkajúcich sa ochrany životného prostredia a už vôbec nie z dôvodu politických tlakov či svojvôle ovplyvnenej predsudkami voči sťažovateľovi. Je však nutné, aby v konkrétnom konaní uplatňoval také námietky, ktoré súvisia s predmetom konania a ktoré nebudú formulované bez vzťahu ku konkrétnej otázke riešenej v administratívnom konaní.

35. Čo sa týka námietky, že správny súd sa žalobami sťažovateľa zaoberá povrchno a predpojato, kasačný súd môže len konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03), pričom napadnuté rozhodnutie správneho súdu tieto požiadavky spĺňa. Pokiaľ sťažovateľ poukazoval na rozhodnutie II. ÚS 522/2021, Ústavný súd Slovenskej republiky v tejto veci posudzoval otázku výkladu § 11 ods. 1 písm. h) zákona 211/2000 Z. z., ktorý tu nebol aplikovaný. Nenáležitú sú aj poukazy sťažovateľa na rozhodnutie sp. zn. 1Sžk/8/2020 a sp. zn. 7Sžik/3/2017. Vo veci sp. zn. 1Sžk/8/2020 sa odvolací orgán nezaoberal odvolacími námietkami sťažovateľa z dôvodu, že sťažovateľ (totožný ako v tu prejednávanvej veci) nemá skutočný záujem na priaznivom životnom prostredí v danej lokalite, keďže mnohé z jeho pripomienok nemajú nič spoločné s navrhovanou činnosťou a s konkrétnym zámerom. V tejto súvislosti kasačný súd v rozhodnutí sp. zn. 1Sžk/8/2020 vyslovil záver o nepreskúmateľnosti rozhodnutí správneho orgánu, keď zneužitie práva len naznačovali, avšak nerozvinuli a riadne nezdôvodnili. Vo veci sp. zn. 7Sžik/3/2017 kasačný súd zrušil uznesenie o odmietnutí správnej žaloby pre jej šikanózný charakter, lebo podľa kasačného súdu z obsahu žaloby nebol zrejмый úmysel poškodiť druhú stranu ani úmysel zahlcovať či znefunkčnit' súdny systém. V tu prejednávanvej veci správny súd správnu žalobu sťažovateľa meritorne prejednal, zrozumiteľne a vecne sa vyjadril ku všetkým relevantným a konkrétnym námietkam sťažovateľa a pokiaľ konšatoval všeobecnosť časti žalobných námietok, táto skutočnosť len vyplývala z obsahu podanej správnej žaloby.

36. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky a námietke o porušení čl. 3 a čl. 4 Aarhuského dohovoru, kasačný súd rovnako poukazuje na vyššie uvedený rozsudok sp. zn. 6Svk/34/2023, s ktorého odôvodnením sa v tomto smere stotožňuje. Najvyšší správny súd v danej veci vyslovil cit. „...návrh na začatie prejudiciálneho konania sa zakladá na dialógu medzi súdmi a jeho začiatok závisí výlučne od toho, ako vnútroštátny súd posúdi relevantnosť a potrebu takéhoto návrhu (rozsudky zo 16. decembra 2008, Cartesio, C-210/06, Zb. s. I-9641, bod 91, a z 09. novembra 2010, VB Pénzügyi Lízing, C-137/08, Zb. s. I-10847, bod 29). Vzhľadom na postavenie najvyššieho správneho súdu ako vnútroštátneho súdneho orgánu, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, mu z článku 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vyplýva povinnosť predložiť prejudiciálnu otázku, ktorej zodpovedanie by bolo nevyhnutné pre jeho rozhodnutie vo veci; nie je pritom viazaný návrhmi účastníkov konania. V posudzovanej veci najvyšší správny súd konštatuje, že sám nevzhladol potrebu predloženia prejudiciálnej otázky. Podľa názoru súdu žalobcom predložená prejudiciálna otázka („Či samotné vyžadovanie informácií v konaniach vo veciach životného prostredia je zneužívaním práva, ktoré priznáva Aarhuský dohovor verejnosti a zaväzuje Slovenskú republiku ako stranu dohody“) navyše vecne nekorešponduje s tu prejednávanou vecou, nakoľko tak správne orgány, ako aj krajský súd vo vzťahu k žalobcovi nekonšatovali zneužitie práva. V predmetnej veci žalobca namietal porušenie článku 3 a článku 4 Aarhuského dohovoru z titulu, že podaním žiadosti podľa článku 4 Aarhuského dohovoru mu vznikol právny nárok na zaslanie podkladov tvoriacich podklad pre vydanie rozhodnutia a vzhľadom na to, že neboli zverejnené informácie, nemohla sa verejnosť domáhať svojich práv, nakoľko správne orgány si nesplnili povinnosť ohľadom jej informovania. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že správne orgány v priebehu správneho konania konali so žalobcom ako s účastníkom konania, t. j. žalobca nemal postavenie verejnosti, ale priamo zainteresovaného účastníka konania

so všetkými k tomu zodpovedajúcimi procesnými právami plynúcimi z procesného právneho predpisu - Správneho poriadku, vrátane práva nahliadnutia do administratívneho spisu, o čom bol žalobca v priebehu správneho konania riadne poučený. Navyše žalobca ani presne nešpecifikoval, aká konkrétna informácia mu nebola poskytnutá, v dôsledku čoho mu mala vzniknúť či už ujma, alebo že by malo dôjsť k podstatnému sťaženiu jeho procesnej obrany.“ Kasačný súd, stotožniac sa s vyššie uvedenými argumentami, návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu predloženia prejudiciálnej otázky zamietol.

37. Vzhľadom na to, že kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a správny súd v rozsudku nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, vyhodnotil kasačný súd sťažnostné námietky ako nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preskúmaného rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

38. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak súd mu náhradu trov konania nepriznal, pretože neboli splnené podmienky aplikácie § 168. Sťažovateľ ako neúspešný účastník kasačného konania nemá právo na náhradu jeho trov (§ 167 ods. 1 a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP). Ďalšiemu účastníkovi konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, nakoľko mu v kasačnom konaní nebola uložená žiadna povinnosť.

39. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.